

[Alfred Jensen.]

stillende partier ønsker sig. Her rutter man med pengene, men når det drejer sig om statsbanerne, sætter man altså ind for at gennemføre en rationalisering med hårdhændede metoder over for dem, der skal arbejde inden for denne institution.

Det forekommer mig, at det forslag, der her er lagt på tingets bord, er ganske upåkrævet. De oplysninger, ministeren har givet, vidner jo om, at de ønsker, der er fremsat her, er ønsker, som man har befattet sig med i ministeriet ikke alene nu, da forslaget er lagt på tingets bord, men også forud, og derfor er dette forslag efter min mening ikke nødvendigt. Jeg har naturligvis ikke noget imod at få de oplysninger frem om disse problemer, som kan fås gennem en udvalgsbehandling. Allerede det, der er sagt her i dag, tjener jo til belysning af forholdene, og med den urbane tone, der har været over debatten, vil jeg gå ud fra, at vi vil få endnu mere værdifulde oplysninger, hvis forslaget kommer til anden behandling, og så må man til den tid tage stilling til forslaget. Vi er altså ikke imod, at man gennemfører en fornuftig tilrettelæggelse af trafikens udvikling her i landet; men at vedtage en beslutning, der i den grad binder minister og administration, som her foreslås, det kan vi ikke se betimeligheden af.

Ministeren for offentlige arbejder (Lindberg): Jeg vil gerne begynde med nogle bemærkninger om det, det ærede medlem hr. Alfred Jensen sidst var inde på.

Det ærede medlem hr. Alfred Jensen pegede på, at rationaliseringen kan have uheldige følger derved, at man er nødt til at afskedige både ekstraarbejdere og i visse tilfælde også tjenestemænd. Det ærede medlem hr. Holmberg gav udtryk for den modsatte betragtning, at man måske ikke altid i tilstrækkeligt omfang afskediger så mange, som egentlig kunne afskediges. I virkeligheden ligger sandheden nok midt imellem disse to opfattelser. Jeg tror, at vi i ministeriet og statsbanerne tager et skyldigt hensyn under den rationalisering, som er en nødvendighed, og som efter min bedste overbevisning også er en nødvendighed for dem, der er beskæftiget ved statsbanerne. Jeg er nemlig bange for, at hvis man havde

ladet 5 og 7 være lige ved de danske statsbaner og ikke havde fulgt med i den rationalisering og den tekniske udvikling, der foregår, havde der ikke været ret meget at køre med, og det havde været meget værre for de ansatte, hvis antal dog er oppe omkring de 30 000, hvis man simpelt hen ikke kunne drive de danske statsbaner længere.

Men jeg vil gerne sige til det ærede medlem hr. Alfred Jensen, at jeg i hvert tilfælde overalt, hvor jeg kommer ud for, at der skal afskediges, henstiller og gør, hvad der er menneskelig muligt, for at der tages videst muligt hensyn til, at de, der har været længe ved statsbanerne — og det gælder altså også ekstraarbejderne — stadig kan beskæftiges. Der kan være vanskeligheder visse steder, det erkender jeg, men jeg vil gerne give udtryk for, at vi har den allerbedste vilje til at gøre, hvad vi kan for at hjælpe disse mennesker, især dem, der har været ved statsbanerne i en årrække.

Da det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Ullerup) talte, fik i hvert fald jeg nærmest indtryk af, at det ærede medlem var lidt ked af, at jeg havde taget så gunstigt imod det foreliggende forslag til folketingsbeslutning. Det var altså mit indtryk, at det ærede medlem egentlig ville have været meget mere glad, hvis jeg var gået skarpt imod det og havde sagt, at det var overflødig, og det måtte vi stemme ned. Det kan være, jeg tager fejl. Det skal jeg ikke komme nærmere ind på. Jeg vil kun i denne forbindelse, nu hvor der har været citeret bladudtalelser o. s. v., sige, at i virkeligheden har det forslag jo været en ganske glimrende historie, i hvert fald for partiet venstres og det konservative folkepartis presse. Den har først fået anledning til at slå store artikler op om den geniale plan, som de to partier nu var kommet på med hensyn til at afskaffe statsbanernes underskud, og når de så har haft disse store artikler den ene uge, har de den næste uge haft glimrende anledning til i en stor artikel at gøre opmærksom på, at den bane, vi repræsenterer på denne egn, skal i hvert fald ikke nedlægges; det skal vi nok sørge for. På den måde har de fået stof ud af det på to måder.

Jeg vil gerne med formandens tilladelse ganske kort citere et par bladudtalelser om dette forslag.

Fyns Tidende, der så vidt mig bekendt